

komisa: Kubula

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

LS Ode.

Ostravský večerník

25. III. 1987

¹² Přepůvabná i přemýšlivá...

Když si na začátku sezóny 1986—87 vybrala dramaturgie loutkové scény Státního divadla v Ostravě Kovalčukovnu dramatičtí přepůvabné Vančurovy dětské knížky o Kubulovi a Kubovi Kubíknovi, a nabídla jí loutkohereckému souboru k uvedení, zdálo se, že se u ostravských profesionálních loutkářů zablýsklo na lepší časy. A skutečně — tato inscenace rozčeřila poněkud stojaté vody inscenační praxe posledních let. Tvůrčí tým — režisér P. Nosálek, výtvarník I. Zavrťák, hudba N. Lichý, dramaturgie H. Motýlová — plně využil nabídnuté šance Kovalčukovy aparvy, která vychází z poetiky malých studiíových scén. Představuje se nám herecká skupina, která táhne svou komediantskou

káru (reálně i obrazně) světem, vyprávějice přitom příběh „z časů ušatých čepic a náramných zim“. Hlavním výtvarným prvkem inscenace se stává kára, pomocí které jsou vytvářena veškerá další prostředí představení. Variabilita tohoto scé-

nického prvku určila i typ zvolených loutek dřevěných panáček, voděných zezadu. Prostorově řešení scény je téměř bezchybné, k malé disproporcii dochází pouze v poměru velikosti loutek a scény. Pozoruhodná je i režijně výtvarná práce se světlem, které se stává rovno-

cennou složkou celého představení a plně podporuje i dynamiku režijního provedení mizanscén a hereckých akcí. Tuto funkci plní i hudební stránka představení, která evokuje vančurovskou atmosféru inscenace. Představení dominuje loutkoherecký výkon Jiřího Volkmera v roli strašidýlka Barbuchy. Vytváří je přesně v intencích autora, tedy nejen s hlučností a rámusením, leč i s měkkými podtóny tragikomičnosti. Je naprosto suverénní v animaci. Loutka Barbuchy není voděna, ona žije. Důstojnými partnery a spoluhráči jsou i ostatní loutkoherci: Marie Kočková (medvídek Kuba), Dušan Feller (rychtář Randa), Norbert Lichý (Medvěďář Kuba Kubíkula) a ostatní.

Lze tedy říci, že jde o inscenaci důlnou, přemýšlivou, nebižející dětskému diváku stopu poznání o tom, „jak strach má někdy zbytečně velké oči“.

[psk]

Vanůra: Kubula

PRAZSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků

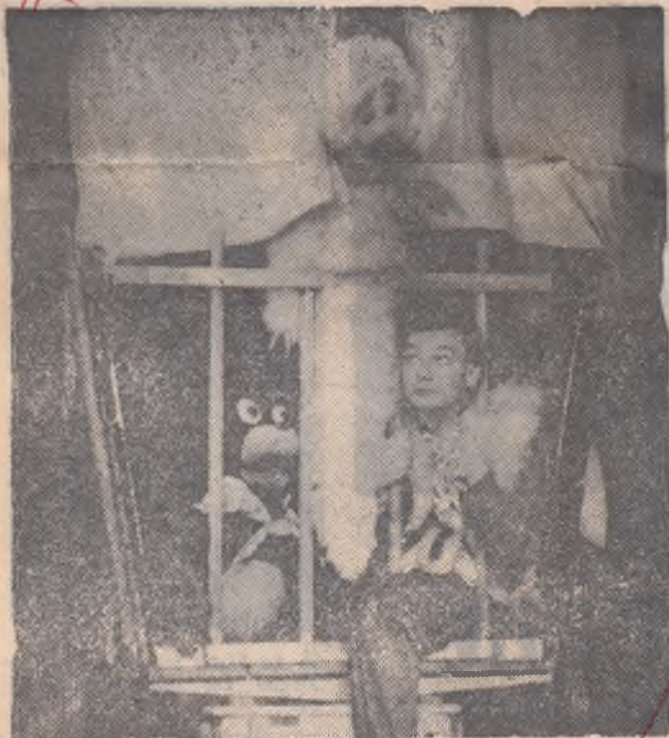
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

LS Ostiany
Ostravský večerník

19. 1. 1987

ze dne

△ Z dramatisace Vančurovy pohádky *Kubula a Kuba Kubíkula* na loutkové scéně *Státního divadla v Ostravě*.

Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

Kubula

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

18 Ostrava

Svobodné slovo, Praha

VII 1986

ze dne

S VELKÝM OHLASEM se setkala první premiéra letošní sezóny loutkové scény Státního divadla v Ostravě „Kubula a Kuba Kubikula“. Pořádku Vladislava Vančury zdramatizoval J. Kovačuk v dramaturgii H. Motýlové. Režisérem úspěšné inscenace je P. Nosálek, autorem výpravy I. Zavrják. Na snímku V. Pa-
velkové se spolu s loutkami představuje Norbert Lichý v roli Kuby, který je také autorem scénické hudby.

Novina: Kubula 1.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

odbor výstřižků

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 76

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

LS Oskare

Ostravský večerník

110 XII 1986

ze dne

△ Pohádka Vladislava Vančury Kubula a Kuba Kubikula o dětském strachu i přátelství, které dokáže strach překonávat, nastudoval soubor loutkové scény Státního divadla v Ostravě. V režii Petra Nosálka vytvořil vol! Kuby Kubikuly Norbert Lichý.

Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

VANČURA: Kubula a...

PRAŽSKÁ INFORMACNÍ SLUŽBA

odbor výstřižků

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

10

Nová svoboda, Ostrava

28. XI. 1986

ze dne

Norbert Lichý v drammatizaci Vančurovy pohádky Kubula a Kuba Kubikula, kterou v současné době uvádí loutko-
herecký soubor Státního divadla v Ostravě.

Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

VANČURA: Kubula a Kuba...

PRAŽSKÁ INFORMACNÍ SLUŽBA

odbor výstřížků

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

10 loutk. scény
Ostravský večerník

11. XI. 1986

ze dne

Pozvánka na premiéru

Povíčky a romány Vladislava Vančury, napsané jedinečným básnivým jazykem, patří k pilířům moderní české literatury. Pro děti napsal autor půvabnou knížku Kubula a Kuba Kubikulula, která se v různých dramatisacích objevuje velmi často na divadelních scénách pro děti.

Loutková scéna Státního divadla v Ostravě uvede Vančurovu pohádku v dramatisaci Josefa Kovalčuka, dramaturga a autora Hanáckého divadla, jehož text plně zachovává bohatost a originalitu Vančurova jazyka, pohádkovost, úsměvnost a žertovnost příběhu o medvěďáři Kubovi Kubikulovi, jeho nezbedném medvídku Kubulovi a med-

vědím strašidylku Barbuchovi. Pohádka vypráví o dětském strachu, z něhož se rodí strašidla, o dětské fantazii, z níž strašidla přicházejí na svět, aby byla přemožena Láskou, která je silnější než strach. Význam lásky a přátelství je typicky vančurovské téma a přimyká Kubulu k mnoha vančurovským postavám. Režisérem inscenace je Petr Nosálek, scénu a loutky navrhl Ivan Zavrtálek, hrají Marie Kočková, Vladěna Nosálková, Jiří Volkmer, Norbert Lichý, Jan Stříbrný a Dušan Feller. Premiéra Kubuly a Kuby Kubikululy se uskuteční 14. listopadu v 17 hodin v Divadle loutek. (mt)

△ Norbert Lichý v inscenaci Vančurovy hry Kubula a Kuba Kubikulula, kterou v režii Petra Nosálka nastudoval loutkářský soubor Státního divadla v Ostravě. Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

VANČURA: kula

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

LS Osu.

Ostravský večerník

22. VI. 1987

ze dne

Ve znamení divadelní fantazie

RODIČŮM I DĚTEM

Sociální psychologie tvrdí, že děti a rodiče mají mít k sobě co nejlíže a že nejvíce ze všeho je mohou spojovat silné společné citové zážitky.

Silný zážitek to nemusi být jen ohrožení na životě, či na zdraví, neštěstí, které se událo nebo hrozí, ale též něco, co je obrazem působivého životního zážitku. Jedním slovem umění.

Televize nám to nosí až do domu. My koukáme na večerníčky, a děti „na hvězdičky“. Dětinštění a stárnutí v nenáležitý čas a mimovolně. Nicméně jsou umělecké počiny, umělecká díla, obyčejně ta klasická, která nabízejí uspokojení všem.

Loutková scéna Státního divadla v Ostravě hraje od podzimu jednu z nejroztomilejších moderních českých pohádek. Vančurova Kubulu a Kubu Kubikulu. Příběh o medvídku, medvěďáři, medvěďím strašidle a dobrých a zlých lidech kolem nich. Je to taková hra, že si na své přicházejí malí, ale i jejich velcí průvodci. Žádné obavy ze zaklínání povinnou klasičkou. Ba ne, je to velice dobrá zábava. Přijedou potulní komedianti, se svým herberkem a hrají a zpívají jedna radost. Je

to tak pěkně vymyšleno, uspořádáno a provedeno, že Vančurovo slovo „nepředloženost“, určitě málo běžné pro dětské ucho i rozumek, se nejednou stává nejen srozumitelným, ale úplně náležitým, feklí bychom vůbec ne nepředloženým. Konceptní režie předního herce souboru Petra Nosálka se opírá o malebnou a funkční scénu Ivana Zavrtáka a doslova vančurovsky zajiskří v nelepších rolích. Suverénní, takřka rozmariný výkon Marie Kočkové v po-

stavě Medvídka a snad ještě bravurnější a niterně zjemnělé herectví Volkmerovo, s nímž vodi a mluví svého Barhuchu.

Je to představení ve znamení divadelní fantazie se zjevným vyznáním sympatií pro modernost Vladislava Vančury. Stále se hovoří o tom, že by se loutkové divadlo jako za starých časů mělo hrát tu pro děti, tu zase pro dospělé. Zdá se mi, že typ rodinného divadla pro malé i velké, je lepší. Jen to dokázat. V tomto jedinečném případě se to dosti povedlo.

(18)

Mladý soubor, který hostoval v Radosti, sází na kolektivní jevištní práci

Divadlo loutek Ostrava hrálo dramaturgii Vančurovy prózy

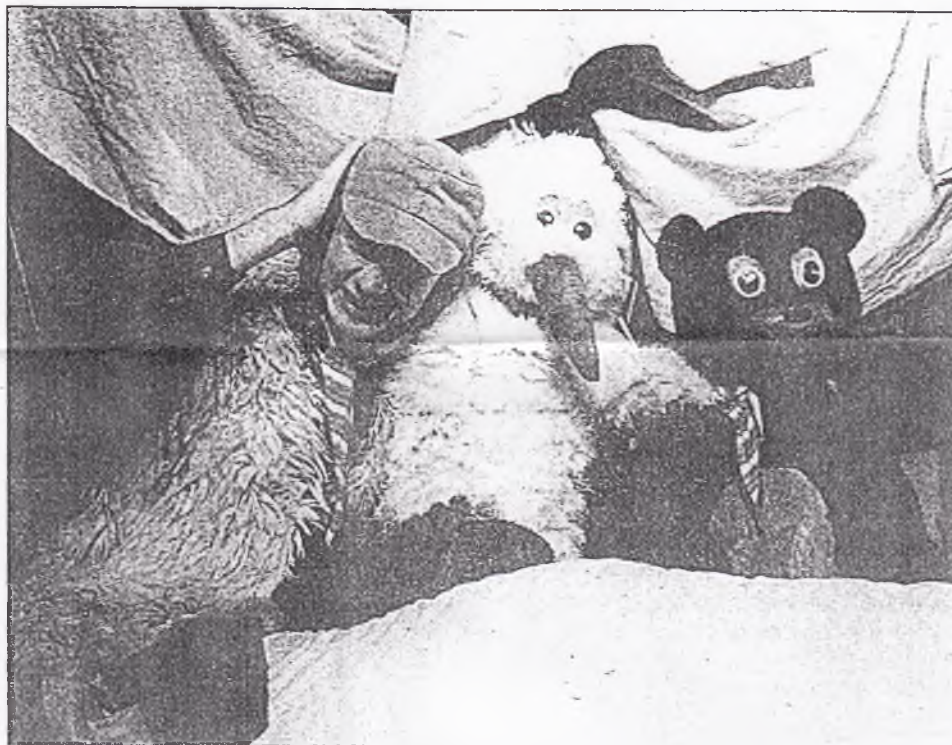
Vit ZÁVODSKÝ

BRNO. Hostem brněnské Radosti bylo Divadlo loutek Ostrava, které tu o víkendu dvakrát sehrálo dramaturgii prózy Vladislava Vančury Kubula a Kuba Kubikula, jak ji kdysi pro Hanácké divadlo zpracoval Josef Kovalčuk.

Původní verze byla uvedena už před dvanácti lety, loni v říjnu ji však režisér Petr Nosálek s omlazeným obsazením připravil v obnovené premiéře.

Rozmarné vyprávění o dětské bázni, z níž se rodí strašidlo, posléze „ochocené“ kamarátskou družností a láskou, napsal V. Vančura ve vnitřní návaznosti na své povídky pro dospělé r. 1931 dceři Alence, ale od té doby si je oblíbily další generace dětí. Pohádku o medvěďáři, nezbedném medvěďovi a věrném strašidylku Barbuchovi pojal režisér jako vystoupení kočovné skupiny, čímž zároveň využil autorova příznačného motivu tuláctví.

Nedlouhé nastudování kombinovalo hru šesti „živáčků“ s figurinami viditelně voděnými ze zadu. Projev mladého souboru nevycházel z pro-

Na snímku Richard Liberda a loutky strašidla Barbuchy a medvěda Kubuly.

Foto: F. Řezníček

pracovaných sólových výkonů, nýbrž z kolektivního jevištního apetytu, podporovaného reitrenovými melodiemi Norberta Lichého a gagovým oživením některých situací. Nejinvencivnější složkou představení byla výprava Ivana Zavrtáka, kde se rozkládací

dřevěný vůz v průběžných hereckých akcích plynule měnil v rozličná prostředí (kovárna, vězení, soud aj.). Vzhledem k příslovečné plastičnosti spisovatelova košatého jazyka zůstávala dosti podceňena textová rovina a také dikce, když ve víru jevištní dynamiky (v delší

sekvenci šatlavy také vinou ukrytí postav za mířžoví) mnohé repliky do rozjívěného dětského obecnstva nedolehly. Přesto však hostování ostravských loutkářů nepříliš pestrou brněnskou nabídku rodinných představení vhodně obohatilo.